

[H. C. Hansen.]

alle Menighedsraad vil følge sig forpligtet til at oprette Tjenestemandstillinger overalt, hvor der er Tale om Tjenestemandsgerning.

Jeg vil dog i denne Forbindelse gøre en Undtagelse, hvor det drejer sig om Kirkegaardsinspektører, der i Virkeligheden kun er en Slags Entreprenører, idet de i Læ af deres Stilling har oparbejdet store Gartnerforretninger, der faktisk er favoriseret i Konkurrencen med andre Gartnerforretninger.

Jeg har ønsket, at gøre disse Bemærkninger om de ikke-kirkelige Tjenestemænd. Jeg ved ikke, om det er muligt i Udvalget at naa længere, end vi er naaet, men jeg vil gerne have Spørgsmaalet drøftet i det Udvalg, som kommer til at beskæftige sig med hele denne Lovgivning. Dette Udvalg vil utvivlsomt ogsaa komme til at drøfte Afskedigelsesparagraffen. Jeg skal ikke komme ind paa den her, jeg synes, den egner sig i langt højere Grad til en saglig og lidenskabsløs Drøftelse i et snævert Udvalg.

Vi er fra mit Partis Side parat til at se paa Lovforslagene som Helhed saavel som paa deres enkelte Bestemmelser med den største Velvilje i et Udvalg. Med disse Ord skal jeg anbefale Forslagene.

Arnh Jensen: De to Lovforslag hviler paa en enstemmig Indstilling fra Kommissionen, og der er endda sket det glædelige, at der har lydt en Tak ogsaa fra Præsterne til Kommissionen for dens Arbejde. Det er ellers ikke noget, vi har været særlig forvænt med. Derfor maa den højtærede Minister med Sikkerhed kunne forvente, at de Forslag, som han her har stillet, vil faa en hurtig og let Gang gennem Rigsdagen, og jeg vil ikke tro, der vil blive hverken lange eller stærke Forhandlinger om Forslagene, men at Arbejdet hurtigt vil kunne afsluttes.

Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen nævnte, at man maatte passe paa, at de Godtgørelsestakster, som var sat til Præsterne for visse affholdte Udgifter, ikke blev for store, og i Princippet kan jeg give ham Ret. Men jeg vil dog sige til ham, at man skal passe paa ikke at sætte saadanne Godtgørelser saa langt ned, at de bliver en Spørg til, at Præsten ikke af al sin Evne yder det Arbejde, som han kan overkomme. Jeg vil i hvert Fald sige om saadan en Ting

som Befordringsgodtgørelse, at den mener jeg ikke maa gaa saa langt ned, at det bliver et afgørende Spørgsmaal for Præsten, hvor tit han kan komme paa Besøg i Menigheden.

De Ændringer, den højtærede Minister har foretaget i Forhold til Kommissionens Betænkning, er, bortset fra § 77, af mere teknisk og redaktionel Art, og jeg kan tiltræde disse. Hvad § 77 angaar, lægger jeg ikke Skjul paa, at den har vor fulde Tilslutning, og jeg vedstaar ogsaa gerne, at det var mig, der rejste Spørgsmaalet i Kommissionen. Af Lønningskommissionens Betænkning fremgaar det, at et Flertal af Kommissionen fandt Tanken rigtig, men mente, at dette Spørgsmaal laa væsentligt uden for det rent lønningsmæssige og var af en saadan Karakter og af et saadant Omfang, at man fandt det rigtigt kun at henlede Opmærksomheden paa, at det var rejst, og derefter henviste det til Overvejelse andetsteds. Nu har den højtærede Minister overvejet det og har stillet direkte Forslag derom. Jeg vil gerne sige, at jeg er helt enig med den højtærede Minister i, at en saadan Bestemmelse ikke maa blive et Angreb paa Forkyndelsens Frihed, og at man derfor ogsaa nøje maa overveje, hvordan en saadan Paragraf skal formes, og jeg er villig til — og det er den højtærede Minister formentlig ogsaa — nærmere at drøfte dette i Udvalget.

Jeg ønsker kun herfra at udtale, at Spørgsmaalet er ikke rejst for at komme Præsterne til Livs, men for at gavne det kirkelige Liv i vort Land. En Præst kan blive siddende alt for længe i et Embede, hvor han af forskellige Grunde ikke har formaaet at løse sin præstelige Opgave paa tilfredsstillende Maade, hverken for Menigheden eller for ham selv, og for saadan en Mand vil denne Bestemmelse være en Spørg til at søge til andre Egne, hvor han meget vel kan komme til at øve en baade rig og velsignet Præstegerning. Jeg tror derfor, Bestemmelsen er rigtig, og jeg maa formene, at naar den højtærede Minister har stillet Forslaget, har han ogsaa Grunde at fremføre for Ønskeligheden af, at det vedtages. Jeg vil mene, at det er rigtigt, at Ministeren faar Lejlighed til over for Udvalget i et Samraad nærmere at belyse hele Spørgsmaalet.

Som det ærede Medlem Hr. H. C. Han